

2010 m. lapkričio 23 d., antradienis

25. atkreipia dėmesį į JPA Socialinių reikalų ir aplinkos komiteto veiklą, susijusią su jo pranešimu dėl vaikų darbo, ir jo ketinimus atlikti AKR valstybių ekologinės ir socialinės padėties analizę ir diskusijas šiuo klausimu;
26. taip pat palankiai vertina 2009 m. priimtus pranešimus ir rezoliucijas dėl klimato kaitos, kurie sudarė sąlygas JPA nuomonės pristatymui Kopenhagos aukščiausio lygio susitikime;
27. teigiamai vertina vis aktyvesnį nevalstybinių subjektų dalyvavimą JPA sesijose – tai atspindi diskusijos, kurių rezultatas yra minėtoji Port Morsbio deklaracija dėl dabartinės finansų krizės, taip pat ekonominių partnerių pranešimas dėl EPS, pateiktas Liublanoje vykusios JPA sesijos metu;
28. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, AKR Tarybai, JPA Biurui bei Čekijos ir Angolos vyriausybėms ir parlamentams.

Stokholmo programos įgyvendinimo veiksmų plano aspektai, susiję su civiline, komercine, šeimos ir tarptautine private teise

P7_TA(2010)0426

2010 m. lapkričio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Stokholmo programos įgyvendinimo veiksmų plano civilinės, komercinės, šeimos ir tarptautinės privatinės teisės aspektų (2010/2080(INI))

(2012/C 99 E/04)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 67 ir 81 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2009 m. birželio 10 d. Komisijos komunikatą „Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė piliečių labui“ (COM(2009)0262), kuriame pateikiami 2010–2014 m. Komisijos prioritetai laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės srityje, į Komisijos atliktą Hagos programos ir veiksmų plano įvertinimą (COM(2009)0263) ir su tuo susijusią įgyvendinimo rezultatų suvestinę (SEC(2009)0765), taip pat į nacionalinių parlamentų, pilietinės visuomenės ir ES agentūrų bei įstaigų pastabas,
- atsižvelgdamas į Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės 2009 m. gruodžio 2 d. dokumentą „Stokholmo programa. Atvira ir saugi Europa piliečių labui“ (17024/09),
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl Stokholmo programos ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. balandžio 20 d. Komisijos komunikatą dėl Stokholmo programos įgyvendinimo veiksmų plano (COM(2010)0171),
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. birželio 17 d. rezoliuciją dėl teisėjų mokymo (Stokholmo programa) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OL C 285 E, 2010 10 21, p. 12.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0242.

2010 m. lapkričio 23 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą ir Tarptautinės prekybos bei Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto nuomones (A7–0252/2010),
 - A. kadangi laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė priskiriama bendros Sąjungos ir valstybių narių kompetencijos sričiai,
 - B. kadangi SESV 67 straipsnyje pabrėžiama, kad gerbiamos skirtingos valstybių narių teisinės sistemos ir tradicijos ir kad turi būti sudaromos palankios sąlygos pasinaudoti teisingumu, ypač taikant tarpusavio pripažinimo principą; kadangi atsižvelgiant į tai būtinas abipusis pasitikėjimas, o kad jis atsirastų, atitinkamai būtina geriau suprasti įvairias teisines tradicijas ir metodus,
 - C. kadangi nuo tada, kai Sąjungai buvo suteikta kompetencija teisingumo ir vidaus reikalų srityse ir sukurta laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė, padaryta milžiniška pažanga civilinės teisenos srityje, remiantis įvairiomis tarpvyriausybinio lygmeniu sudarytomis tarptautinės privatinės teisės konvencijomis ir jas plėtojant; kadangi Komisija dabar siūlo itin ambicingą planą, kuriame atsižvelgiama į daugelį Parlamento pastaruoju laikotarpiu pateiktų prašymų,
 - D. kadangi, atsižvelgiant į šį ambicingą planą ir itin didelius ES laimėjimus šiuo klausimu, reikėtų stabtelėti ir apsvarstyti, kokių tikslų siekiama civilinės teisės srityje, kad būtų galima visų pirma patvirtinti labiau strategiską ir nuoseklesnę poziciją, kuri būtų pagrįsta realiomis piliečių ir įmonių, kurie naudojami savo teisėmis ir laisvėmis bendroje rinkoje, reikmėmis ir kurią rengiant būtų atsižvelgta į teisėkūros sunkumus bendros kompetencijos srityje, kai derinimas įmanomas tik retais atvejais, reikia vengti kartojimosi ir būtina gerbti iš esmės skirtingas teisines pozicijas ir konstitucines tradicijas ir jas derinti, taip pat siekiant kurti Sąjungos koncepciją šioje srityje, kad būtų galima geriau suprasti, ko mes siekiame ir kaip rengiant bendrą planą būtų galima geriausia išspręsti neišvengiamas problemas, kadangi pirmiausia itin svarbu užtikrinti jau pritaikytų priemonių funkcionalumą ir sutvirtinti iki šiol padarytą pažangą,
 - E. kadangi žvelgiant atgal į tai, kas jau pasiekta kuriant laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, visų pirma matyti, kad paspartėjo tarptautinės privatinės teisės nuostatų derinimas; kadangi tarptautinė privatinė teisė yra pagrindinė priemonė siekiant užtikrinti abipusį pripažinimą ir pagarbą vieni kitų teisinėms sistemoms ir kadangi viešosios tvarkos išlyga yra paskutinė priemonė, kuria siekiama apsaugoti nacionalinius konstitucinius reikalavimus,
 - F. kadangi tam tikrose srityse, kuriose pageidauta arba net būtina standartizacija, pvz., vartotojų apsaugos srityje, taip pat pastebima harmonizavimo arba derinimo įtaka, tačiau kalbant apie laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę šiomis priemonėmis naudojamos ribotai,
 - G. kadangi Europos sutarčių teisės kūrimas bus viena iš svarbiausių su laisvės, saugumo ir teisingumo erdve susijusių iniciatyvų ateinančiais metais, o šio darbo rezultatas gali būti vadinamoji 28-oji civilinės teisės tvarka, kuri būtų laisvai pasirenkama tradicinio specifinių sričių teisės aktų derinimo būdo alternatyva,
 - H. kadangi procesinės teisės srityje taip pat yra parengta savarankiškų priemonių ir veiksmų; kadangi šių sričių priemonės daugeliu atžvilgių itin svarbios siekiant spręsti tarpvalstybinius ginčus, nes neatsižvelgiant į tai, kokių mastu suderinta materialioji teisė, piliečiai ir įmonės dažnai susiduria su nacionalinės procesinės teisės kliūtimis,

2010 m. lapkričio 23 d., antradienis

- I. kadangi įvairių teisinių sistemų sambūvis Sąjungoje turėtų būti vertinamas kaip stiprybė, kuria kaip pavyzdžiu būtų vadovaujamosi kuriant teisinės sistemos visame pasaulyje; kadangi teisinių sistemų skirtumai visgi neturėtų trikdyti tolesnės Europos teisės raidos; kadangi visapusiški esminiai teisinių sistemų skirtumai savaime nėra problema; kadangi vis dėlto būtina spręsti neigiamų teisinių padarinių, su kuriais dėl šių skirtumų tenka susidurti piliečiams, klausimą; kadangi teisės aktų suderinamumo samprata arba principas „iš apačios į viršų“, kuriuo vadovaujantis siekiama konvergencijos, turėtų būti taikomi skatinant ekonominius ir intelektualius skirtingų teisinių sistemų ryšius; kadangi galimybę suprasti ir spręsti klausimus, susijusius su mūsų teisinių sistemų skirtumais, gali suteikti tik Europos teisminė kultūra, kuri turi būti ugdoma keičiantis žiniomis ir bendraujant, studijuojant lyginamąją teisę ir iš esmės keičiant sistemą, kuria remiantis teisės mokoma universitetuose ir kuria vadovaujantis vykdomas teisėjų mokymas ir profesinis lavinimas, kaip paaiškinta 2010 m. birželio 17 d. Parlamento rezoliucijoje, įskaitant papildomas pastangas kalbinėms kliūtims įveikti; kadangi šie pokyčiai turi būti svarstomi ir planuojami dabar, nors tai ir pareikalautų laiko,
- J. kadangi šiuo metu Europos lygmeniu turėtų būti skatinamas ir remiamas aktyvesnis dialogas ir profesiniai ryšiai, kad būtų galima keisti dėstymo metodiką ir programas atsižvelgiant į praktikuojančių specialistų, jų klientų ir visos rinkos reikmes; kadangi būsimajame Komisijos komunikate dėl visiems teisininkams skirtų Europos mokymų veiksmų plano turėtų būti atsižvelgta į skirtingus dėstymo metodus ir tradicijas, taip pat į skirtingas specialistų, dirbančių įvairiose geografinėse vietovėse ar susijusių su įvairiomis veiklos sritimis, reikmes ir skatinami pažangiausios praktikos mainai,
- K. kadangi kuriant Europos teisminę kultūrą itin svarbu nepalikti nuošalėje praktikuojančių teisininkų; kadangi savaime aišku, jog remiantis subsidarumo principu valstybės narės ir nacionalinės profesinės institucijos lieka atsakingos už tai, kad būtų rengiamas tinkamiausias mokymas siekiant spręsti teisininkų ir jų klientų reikmes kiekvienoje valstybėje narėje, ir akivaizdu, kad nacionalinės profesinės institucijos kompetentingiausios įvardyti minėtas reikmes, nes jos palaiko artimesnius ryšius su praktikuojančiais teisininkais ir rinkta, kurioje jos veikia, tačiau šių institucijų vaidmuo itin svarbus ir Europos lygmeniu; kadangi nepaprastai svarbu įtraukti esamas struktūras ir jomis remtis, ypač kalbant apie universitetus ir profesines organizacijas; kadangi būtina atlikti esminę teisėjų ir teisininkų mokymo ir universitetų programų peržiūrą; kadangi labai svarbu rimtai apsvarstyti, kaip Sąjunga galėtų veiksmingai prisidėti prie šio proceso ir skatinti kompetingas nacionalines institucijas prisiimti atsakomybę už šį projektą,
- L. kadangi būtent šie skirtumai yra Europos pagrindas ir iššūkis kuriant laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę ir jie neturėtų būti laikomi tikros Europos teisinės kultūros raidos ir šios kultūros mokymo kliūtimi,
- M. kadangi norint įgyvendinti Lisabonos sutarties preambulėje nurodytą pasiryžimą „sukurti glaudesnės Europos tautų sąjungos pamatus“ būtina sumažinti tikrą ir jaučiamą Europos Sąjungos ir jos teisės atotrūkį nuo jos piliečių,
- N. kadangi Sąjungos teisė turi pasitarnauti piliečių interesams, ypač kalbant apie šeimos teisę ir civilinės būklės aktus,
- O. kadangi Komisija, skatindama didinti teisinį tikrumą ir galimybę skubiai ir veiksmingai siekti teisingumo, turi užtikrinti, kad Stokholmo veiksmų plane ištis būtų atsižvelgiama į atskirų piliečių ir verslo atstovų, ypač mažų ir vidutinių įmonių, poreikius labiau orientuotis į Europą (kalbant apie judumą, su užimtumu susijusias teises, verslo reikmes ir lygias galimybes),
- P. kadangi dėl to vis daugiau dėmesio turi būti skirta siekui supaprastinti teisingumo ir teismų sistemą, taip pat siekui užtikrinti aiškesnes ir lengviau prieinamas procedūras atsižvelgiant į būtinybę taupyti, ypač dabartinėmis ekonominėmis sąlygomis,
- Q. kadangi pastarojo meto ES iniciatyvose opiu šeimos teisės klausimu, kai nutartys daro poveikį tarptautiniu mastu, didžiulis dėmesys skiriamas šalių autonomiškumo principui ir kadangi nenustatius aiškių apribojimų kiltų rizika, kad būtų taikoma neleistina palankiausio teismo paieškos praktika,
1. sveikina Komisiją dėl pasiūlyto veiksmų plano;

2010 m. lapkričio 23 d., antradienis

2. vis dėlto mano, kad atėjo laikas apsvarstyti būsimą laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės raidą, ir ragina Komisiją inicijuoti plataus masto diskusiją, kurioje dalyvautų visi suinteresuoti veikėjai, visų pirma teisėjai ir praktikuojantys teisininkai;
3. ragina Komisiją skubiai atlikti civilinės ir šeimos teisės srityje jau pritaikytų priemonių *ex post* vertinimą ir nustatyti, ar jos veiksmingos, bei įsitikinti, koku mastu jos pasiteisino siekiant pagal šias priemones numatytų tikslų ir užtikrinant, kad būtų patenkintos piliečių, verslo atstovų ir praktikuojančių teisininkų reikmės; mano, kad tuo pačiu turėtų būti atliktas tyrimas, kuris aprėptų būtent nacionalines teisingumo ministerijas, teisininkus, verslo bendruomenę ir vartotojų organizacijas, siekiant nustatyti, kokiose srityse būtina ir pageidautina imtis naujų teisinio bendradarbiavimo sprendžiant civilinius klausimus priemonių;
4. ragina Komisiją imtis veiksmų vadovaujantis 2010 m. birželio 17 d. Parlamento rezoliucija dėl teisėjų mokymo ir tariantis su Parlamentu;
5. dar kartą pabrėžia, kad būtina panaudoti visas galimas priemones siekiant ugdyti Europos teisminę kultūrą, ypač skatinant teisinį švietimą ir mokymą;
6. rekomenduoja, kad veiksmų plane siūlomos „Erasmus“ pobūdžio mainų programos turėtų būti tik viena iš daugelio iniciatyvų, kuriomis būtų siekiama skatinti nacionalinių ir Europos teismų ryšius vertikaliu ir horizontaliu lygmenimis; atkreipia dėmesį į tai, kad Parlamentas ketina pavesti atlikti tyrimą, kurio metu bus apžvelgtos nacionalinės mokymo programos ir teisėjų mokyklų veikla siekiant nustatyti geriausią patirtį šiame sektoriuje;
7. pažymi, kad esamos nacionalinės mokymo institucijos ir tinklai, kurie atlieka labai svarbų vaidmenį siekiant įgyvendinti Sąjungos teisę valstybėse narėse, kurie palaiko tiesioginius ryšius su nacionaliniais teismais ir teisėjais ir yra itin gerai susipažinę su nacionaline teisine kultūra ir reikmėmis, turėtų būti bendros Europos teisminės kultūros vystymosi varomoji jėga;
8. mano, kad pradžia galėtų būti padaryta sukuriant nuolatinį forumą, kuriame visų kategorijų teisėjai, dirbantys teisės srityse, kuriose dažnai kyla tarpvalstybinio lygmens klausimų, pvz., jūrų, prekybos, šeimos teisės ir asmenų sužalojimo bylose, galėtų diskutuoti apie naujausius teisinių ginčų arba sunkumų atvejus, siekiant tokiu būdu skatinti diskusijas, užmegzti ryšius, sukurti bendravimo ir bendradarbiavimo kanalus bei kurti abipusį pasitikėjimą ir supratimą; mano, kad prie šio tikslo aktyviai dalyvaudami galėtų prisidėti universitetai ir praktikuojantys teisininkai;
9. mano, kad Komisija turėtų remti šiuo metu Europos Sąjungos advokatūrų ir teisininkų draugijų taryboje (angl. CCBE) vykstantį veiksmingą Europos teisininkų organizacijų dialogą ir jų bendravimą; laikosi nuomonės, kad tai galėtų pasitarnauti kaip pagrindas, kuriuo remiantis profesinės organizacijos, bendradarbiaudamos su kitomis Europos suinteresuotosiomis šalimis, pvz., su Europos teisės akademija, kurtų tolesnes tarpvalstybinių mokymų iniciatyvas;
10. vertina dosnų finansavimą, kurį Komisija skiria tarptautiniams teisinių mokymų civilinės teisės srityje projektams, tačiau apgailestauja, kad iš esmės dėl nelanksčiai veikiančios dabartinės sistemos šios lėšos labai sunkiai pasiekiamos ir labai sunku jas veiksmingai panaudoti; taip pat atkreipia dėmesį į išlaidų, susidarančių vykstant bendrai finansuojamas mokymo programas, atgavimo problemas ir į tai, kad rengiant šias programas dėl Komisijos nustatytų reikalavimų profesinės organizacijos ilgam laikui įsipareigoja didelėmis sumomis; todėl ragina Komisiją vadovautis lankstesniu ir naujoviškesniu požiūriu, kad didelio grynųjų pinigų srauto negalinčioms užtikrinti organizacijoms būtų sudarytos sąlygos teikti paraiškas dėl vadovavimo šioms mokymų programoms;
11. mano, kad Sąjungos teisės, kaip atskiros disciplinos, dėstymas teisinio ir teisėjų švietimo ir mokymo įstaigose prisideda prie jos atotrūkio; atsižvelgdamas į tai, rekomenduoja, kad teisinio švietimo ir mokymo programose Europos teisė būtų įtraukta į kiekvieną pagrindinę sritį kaip dėstomas dalykas; mano, kad lyginamoji teisė turėtų tapti pagrindiniu universitetų programų elementu;

2010 m. lapkričio 23 d., antradienis

12. atsižvelgdamas į tai, kas švietimas ir mokymas visų pirma priklauso valstybių narių kompetencijos sričiai, ragina Komisiją inicijuoti dialogą su institucijomis, atsakingomis už teisinį švietimą, kad būtų galima įgyvendinti minėtuosius tikslus; taip pat rekomenduoja numatyti reikalavimą, kad ilgainiui teisininkai turėtų praktinių bent vienos kitos Sąjungos kalbos žinių; mano, kad skyrus didesnę finansavimą ir paraginus studentus dalį teisės studijų praleisti dalyvaujant „Erasmus“ pobūdžio programose, būtų nedelsiant paskatinta siekti šio tikslo;

13. atsižvelgdamas į ambicingą Stokholmo programoje numatytą tikslą iki 2014 m. pasiūlyti Europos mokymų programas pusei teisėjų, prokurorų, teismų darbuotojų ir kitų Europos bendradarbiavimo veikloje dalyvaujančių teisininkų, taip pat į savo raginimą šiuo tikslu pasitelkti jau veikiančias mokymų institucijas, pažymi, kad Aukščiausiųjų teismų pirmininkų tinklas, Europos teismų tarybų tinklas, Valstybių tarybų ir aukščiausiųjų administracinių teismų asociacija, Europos generalinių prokurorų tinklas „Eurojustice“, teismo pareigūnai ir teisininkai gali itin svariai prisidėti koordinuodami ir skatindami teisėjų profesinį mokymą, kad būtų galima užtikrinti abipusį kitų valstybių narių teisinių sistemų supratimą bei padėti lengviau išspręsti tarpvalstybinius ginčus ir problemas; taigi šių institucijų veikla turi būti skatinama ir joms turi būti skirtas pakankamas finansavimas; taip pat mano, kad bendradarbiaujant su minėtaisiais teisminiais tinklais turi būti parengtas Europos teisėjų mokymo planas ir jam įgyvendinti numatytas visapusiškas finansavimas, be to, turi būti išvengta nereikalingo programų ir struktūrų dubliavimosi ir galiausiai pasirengta Europos teismų akademijos, kurią sudarytų Europos teisėjų mokymo tinklas ir Europos teisės akademija, įsteigimui;

14. mano, kad nacionaliniams ir Sąjungos teisėjams turėtų būti sudarytos sąlygos pareikšti nuomonę grynai techniniais siūlomų priemonių aspektais, ypač kai rengiami Sąjungos civilinės ir šeimos teisės aktai, ir taip užtikrinta, kad nacionaliniai teisėjai būsimojus teisės aktus veiksmingai įgyvendintų, o juos taikydami susidurtų su kuo mažesniais sunkumais; laikosi nuomonės, kad tai padėtų kurti tolesnius teisėjų savitarpio ryšius ir taip būtų rasta naujų bendravimo būdų; teigiamai vertina nacionalinių teisėjų indėlį vykdant teisėkūros procedūras;

15. mano, kad Komisija turėtų teikti pirmenybę priemonėms, skirtoms sunkumams, kurių kyla dėl nacionalinės procesinės teisės skirtumų, spręsti (pvz., kalbant apie senaties terminus ir užsienio teisės taikymą teismuose); atsižvelgdamas į didžiulę šio aspekto svarbą, siūlo atkelti ataskaitos šiuo metu galiojančios ES civilinės procesinės teisės nuostatų taikymo užsienyje tvarkos klausimais, kurią turi parengti Komisija, datą iš 2013 m. į 2011 m.; ragina Komisiją atsižvelgti į Parlamento 2007 m. vasario 1 d. rezoliuciją ⁽¹⁾ ir skubiai pateikti pasiūlymą dėl bendro senaties termino sprendžiant tarpvalstybinio lygmens ginčus, susijusius su asmens sužalojimais ir mirtimi pasibaigusiais nelaimingais atsitikimais;

16. palankiai vertina 2010 m. liepos 1 d. Žaliąją knygą dėl politinių galimybių sukurti Europos sutarčių teisę vartotojams ir įmonėms ir pritaria ambicingai Komisijos iniciatyvai siekiant parengti Europos sutarčių teisės priemonę, kurią savanoriškai taikytų susitariančios šalys (COM(2010)0348);

17. pabrėžia tarpvalstybinio teisingumo svarbą sprendžiant vienoje valstybėje narėje inicijuojamo sukčiavimo ir klaidinamos įmonių veiklos, kurių taikinytis – kitoje valstybėje narėje esantys asmenys, NVO ir MVĮ, bylas;

18. atkreipia dėmesį į Parlamento 2009 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl valstybių narių teismų tarpusavio bendradarbiavimo renkant įrodymus civilinėse ar komercinėse bylose ⁽²⁾ ir ragina Komisiją imtis veiksmų siekiant gerinti valstybių narių teismų bendradarbiavimą renkant įrodymus ir veiksmingiau įgyvendinant Reglamento (EB) Nr. 1206/2001 nuostatas, ypač užtikrinant, kad teismai ir teisininkai geriau susipažintų su šiuo reglamentu, ir skatinant aktyviai naudotis informacinėmis technologijomis bei vaizdo konferencijų įranga; mano, kad būtina saugi e. pašto laiškų siuntimo ir gavimo sistema ir kad šie klausimai turėtų būti sprendžiami vadovaujantis Europos e. teisingumo strategija;

⁽¹⁾ OL C 250 E, 2007 10 25, p. 99.

⁽²⁾ OL C 87 E, 2010 4 1, 21.

2010 m. lapkričio 23 d., antradienis

19. palankiai vertina tai, kad veiksmų plane siūloma įgyvendinti teisėkūros iniciatyvą siekiant priimti reglamentą, kuriuo būtų pagerintas teismo sprendimų vykdymo veiksmingumas, kalbant apie skaidrią informaciją apie skolininkų turtą ir panašias taisykles, susijusias su banko sąskaitų areštu; tačiau atkreipia dėmesį į tai, kad abu pasiūlymai vienas kitą papildo ir kad tai turi būti kuo greičiau apsvarstyta;
20. mano, kad atsižvelgiant į ekonomikos nuosmukį didėja šių iniciatyvų svarba;
21. ragina Komisiją siekti kuo skubiau įgyvendinti šias iniciatyvas, ypatingą dėmesį skiriant galimybei sukurti savarankišką Europos sistemą, kuria naudojantis būtų galima tarpvalstybinėse bylose atskleisti informaciją apie turtą arba jį areštuoti;
22. pabrėžia, kad ši sritis svarbi finansams ir reputacijai; taigi ragina prevencine tvarka taikyti alternatyvaus ginčų sprendimo priemones;
23. laikosi nuomonės, kad konsolidavus teises procedūras šiame pranešime pateiktomis priemonėmis tikrai bus užtikrinta ekonominių ir profesinių santykių raida ir jų stiprinimas, taigi taip bus prisidėta prie tikros bendros rinkos kūrimo;
24. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad ES teisės aktai (pagal juos numatytų procedūrų požiūriu) būtų taikomi darniau, o didžiausias dėmesys būtų skirtas standartizuotoms taisyklėms ir administracinėms procedūroms, kurios turėtų būti taikomos tokiose pagal ES sutartis apibrėžtose Sąjungos kompetencijos srityse, kaip apmokestinimas, muitai, prekyba ir vartotojų apsauga, ir taip būtų užtikrintas tinkamas bendros rinkos veikimas ir laisva konkurencija;
25. pažymi, kad Stokholmo programos tikslas – sukurti Europos laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, kurioje būtų apsaugotos visų piliečių pagrindinės teisės, įskaitant laisvę užsiimti verslu ir skatinti verslumą įvairiuose ekonomikos sektoriuose;
26. aktyviai remia Komisijos siekį priimti teisės aktus, pagal kuriuos būtų sumažintos verslo ir sandorių sąnaudos, ypač MVĮ;
27. ragina imtis bendrų Komisijos ir valstybių narių iniciatyvų, pagal kurias būtų remiamos visoje ES įvairiose valstybėse veikiančios MVĮ mažinančią biurokratiją ir taip siekiant akivaizdžiai palengvinti administracinę, finansinę ir reglamentavimo našta; džiaugiasi būsimu Pavėluotų mokėjimų direktyvos persvarstymu;
28. pabrėžia, kad teisingai veikianti bendroji rinka yra Europos laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės ramstis ir padeda stiprinti Europos socialinės rinkos ekonomikos modelį; taip pat pripažįsta, kad sukūrus Europos laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę bus sustiprinta bendroji rinka ir visų pirma vartotojų apsauga;
29. pabrėžia, kad Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 12 straipsnio bendrojo taikymo nuostatoje vėl patvirtinama, kad nustatant bei įgyvendinant kitas Sąjungos politikos ir veiklos kryptis derėtų atsižvelgti į vartotojų apsaugą; pabrėžia siūlomos naujos Vartotojų teisių direktyvos, taip pat direktyvos dėl kelionių paketų, direktyvos dėl nesąžiningos komercinės veiklos ir direktyvos dėl klaidinančios ir lyginamosios reklamos būsimo atnaujinimo svarbą;
30. ragina Komisiją užtikrinti, kad pasitelkiant teisėkūros ir su teisėkūra nesusijusias priemones būtų pašalintos visos 2010 m. skaitmeninėje darbotvarkėje pastaruoju metu nustatytos kliūtys e. prekybos plėtrai; ragina kuo greičiau išspręsti tarpvalstybinės prekybos problemas, susijusias su vartotojų internetu perkamomis prekėmis, visų pirma problemas dėl mokėjimų ir pristatymo į kitas valstybes nares; pabrėžia poreikį padidinti vartotojų ir įmonių pasitikėjimą tarpvalstybine e. prekyba, be kita ko, stiprinant kovą su elektroniniais nusikaltimais ir klastojimu; ragina parengti ES vartotojų teisių, susijusių su internetinėmis paslaugomis ir e. prekyba, chartiją;

2010 m. lapkričio 23 d., antradienis

31. primena savo raginimą Komisijai užtikrinti, kad Europos Parlamentas visais derybų etapais būtų nedelsiant ir visapusiškai informuojamas apie derybų dėl Kovos su klastojimu prekybos susitarimo pažangą, paisant Lisabonos sutarties nuostatų ir principų, taip pat primena savo prašymą pateikti papildomų garantijų, kad derybose dėl Kovos su klastojimu prekybos susitarimo nebus pakeistas ES intelektinės nuosavybės teisių ir pagrindinių teisių apsaugos *acquis*; ragina Komisiją glaudžiai bendradarbiauti su trečiosiomis šalimis, kurios nėra derybų dėl Kovos su klastojimu prekybos susitarimo šalys, ypač su sparčiai augančios ekonomikos šalimis;

32. atkreipia dėmesį į problemas, susijusias su prekybinių mainų su už ES ribų esančiomis šalimis teisiniu neapibrėžtumu, ir į klausimą, kokia jurisdikcija taikoma sprendžiant tam tikrus ginčus; pažymi, kad nors egzistuoja tarptautinės privatinės teisės principai, dėl jų įgyvendinimo kyla daug problemų, visų pirma smulkaus verslo įmonėms ir vartotojams, kuriems dažnai trūksta žinių apie savo teises; taip pat pabrėžia naujas teises problemas, kylančias dėl globalizacijos ir internetu sudaromų sandorių plėtros; pabrėžia būtinybę tarptautiniu lygmeniu laikytis suderinto požiūrio siekiant išvengti, kad vartotojai ir smulkaus verslo įmonės dėl šios padėties nenukentėtų;

33. atsižvelgdamas į tai, kad tarptautinė privatinė teisė daro poveikį bendrovių teisei, atkreipia Komisijos dėmesį Parlamento 2009 m. kovo 10 d. rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl įmonės registruotosios buveinės perkėlimo į kitą šalį (2008/2196(INI)), į 2006 m. liepos 4 d. rezoliuciją dėl naujausios informacijos apie bendrovių teisės kūrimo eigą ir perspektyvas ir į 2007 m. spalio 25 d. rezoliuciją dėl Europos privačios bendrovės ir Keturioliktosios bendrovių teisės direktyvos dėl bendrovės būstinės perkėlimo, taip pat į Teisingumo Teismo nutartis bendrovių „Daily Mail“ ir „General Trust“, „Centros“, „Überseering“, „Inspire Art“, „SEVIC Systems“ ir „Cartesio“ bylose;

34. kadangi Sąjungoje netaikoma viena teisinė bendrovės, galinčios pasinaudoti teise įsisteigti remdamasi vienu siejančiu veiksniu, pagal kurį nustatoma konkreti nacionalinė teisinė tvarka, apibrėžtis, atkreipia dėmesį į nutartį „Cartesio“ byloje, kurioje pažymima, kad klausimas dėl to, ar SESV 49 straipsnis taikomas bendrovei, siekiančiai remtis pagrindine šiame straipsnyje nurodyta laisve, yra pirminis klausimas, kuris vadovaujantis šiuo metu galiojančiomis Sąjungos teisės nuostatomis gali būti išspręstas tik pagal nacionalinės teisės nuostatas; taip pat pažymi, kad Sutartyje numatyti bendrovių teisės pokyčiai, kuriuos ketinama atlikti konkrečių teisės aktų ir susitarimų pagrindu, taip ir neapėrė klausimo dėl skirtingų valstybių narių teisės aktų skirtumų, taigi jis lieka neišspręstas; pastebi, kad tai įrodo Sąjungos teisės spragą; pakartoja savo raginimą šią spragą ištaisyti;

35. ragina Komisiją dėti visas įmanomas pastangas Hagos konferencijoje siekiant atgaivinti tarptautinės teismo nutarčių konvencijos projektą; mano, kad Komisija galėtų pradėti šį darbą surengdama išsamias konsultacijas, informuodama apie jas Parlamentą ir įtraukdama jį į diskusiją apie tai, ar pagal Reglamento (EB) Nr. 44/2001⁽¹⁾ taisykles turėtų būti numatytas grįžtamasis poveikis siekiant paskatinti kitas šalis, ypač Jungtines Amerikos Valstijas, atnaujinti derybas; laikosi nuomonės, kad per anksti ir nerekomenduotina svarstyti galimybę suteikti grįžtamąjį poveikį pagal šį reglamentą priimamiems sprendimams, kol nėra visiškai aišku, ar žlugo pastangos iš naujo pradėti derybas Hagoje, ir kol nesurengtos konsultacijos ir neatlikti tyrimai, kuriais remiantis būtų pagrįsta, kad šis žingsnis būtų akivaizdžiai naudingas ES piliečiams, bendrovėms ir teisininkams;

36. ragina už teisingumo klausimus atsakingą Komisijos narę užtikrinti, kad ateityje Parlamentas, padedamas savo stebėtojo ir remdamasis kompetentingam Parlamento komitetui nuolat pateikiamomis ataskaitomis, glaudžiau dalyvautų su Hagos konferencija susijusioje Komisijos ir Tarybos veikloje; todėl primena Komisijai institucinius išipareigojimus, kuriuos 2006 m. rugsėjo mėn. Parlamente išdėstė Komisijos narys F. Frattini, t. y. kad Komisija, vykdydama su Hagos konferencija susijusius veiklą, turi visapusiškai bendradarbiauti su Parlamentu;

37. ragina Komisiją imtis visapusiško vaidmens Hagos konferencijos darbo metu; ragina Komisiją imtis veiksmų siekiant užtikrinti, kad ES ratifikuotų 1996 m. spalio 19 d. konvenciją dėl vaikų apsaugos;

⁽¹⁾ 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001 1 16, p. 1).

2010 m. lapkričio 23 d., antradienis

38. reiškia ryžtingą apsisprendimą sukurti tarpparlamentinį forumą Hagos konferencijos darbo klausimais; pvz., mano, kad Hagos konferencijoje skatinama sutartinius santykius palaikančių šalių autonomija visame pasaulyje turi didžiulį poveikį, kai kalbama apie privalomų taisyklių vengimą, taigi būtų teisinga šį klausimą aptarti ir apsvarstyti viso pasaulio demokratiniuose forumuose;

39. pastebi, kad Komisija įsteigė darbo grupę arbitražo klausimais; įspėja Komisiją, kad ji neturėtų tvirtinti jokių teisėkūros iniciatyvų šioje srityje, nesurengusi atvirų konsultacijų ir visapusiškai į jas neįtraukusi Europos Parlamento; ragina Komisiją užtikrinti, kad į visas šio pobūdžio darbo grupes būtų pakviestas dalyvauti Parlamento kompetentingo komiteto atstovas, ir nenorėdamas sumenkinti Komisijos teisės imtis iniciatyvos mano, kad Europos Parlamentas turėtų turėti teisę skirti šių darbo grupių narį ar narius ir užtikrinti, kad jie tinkamai atliktų atstovaujamojo darbą;

40. pabrėžia, kad būtina užtikrinti abipusį nacionalinių administracijų parengtų oficialių dokumentų pripažinimą; palankiai vertina Komisijos pastangas užtikrinti piliečiams galimybes naudotis jų teise laisvai judėti ir tvirtai remia planus užtikrinti abipusį civilinį statusą patvirtinančių dokumentų pripažinimą; ragina dėti dar didesnes pastangas siekiant, kad dar labiau sumažėtų kliūčių teise laisvai judėti besinaudojantiems piliečiams, ypač kai tai susiję su galimybe gauti jiems priklausančią socialinę paramą ir pasinaudoti savo teise balsuoti savivaldybių rinkimuose;

41. paveda pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.
